

ne privim

Mariana Fulger

ne privim și azi încet, încet
cum ramurile unui tei prea devreme,
când nici vrăbiile nu s-au trezit
ne privim cu zilele și nopțile
se privesc inimile noastre de soldați
obișnuiți cu depărtarea și cu întunericul
ne privim, iubire, până când ne dor
pleoapele ținute în necrâcnirea somnului
venit totdeauna ca un adaos de preambul
la amnezia supremă
căreia i se pun de obicei cruci
și lumânări luate neapărat
de la chioșcul cimitirului

ne privim albastru și poeziu
călători ai căror veacuri
din universul acesta cu muze și visători
vânzătorii de covrigi cu mac și susan
șterg tejghelele și câte o fereastră
oprită cine știe de unde,
ademenită de miros
apoi spun: doi covrigi și două pahare cu bragă
străzii - jumătate că e mereu acolo
jumătate să fie în eternul

întind mâna să cer un pahar cu azur
norului pe care scrie acum
el spune: tu, năucă, tu,
vino cu vers mărunt
nu știu ce să spun
șapte ramuri de tei îmbrățișate
țin un pui de timp căzut din cuib
înaintea iernii
cât mai e soare, va înmuguri

ne privim și năucă te iubesc
cum nu poate iubi un om alt om
arbore alt arbore, timp alt timp
te iubesc infinit cu nume nenăscute
și nume trecute alfabetic sau aiurea
în timpul merelor coapte
și timpul prefacerii aerului în rădăcină
pentru alt aer, pentru alt acum

în timpul arborilor ce nu pot zbura
cu vânturile de nord sau de răsărit
să-și facă alt cuib undeva
și să aștepte să le crească pui
din mugurii poeziilor pierdute de poeți

te iubesc mai mult când râzi
apoi mai mult când, serios,
numeri clipele ce cresc și se sparg
amar și hrănitor pentru alte clipe
care, grele de soare și zumzet, și parfumuri de oraș,
se vor sparge pe asfalt

nu duce mâna la tâmplă
sărutul acesta, neșters pe vecie,
va spune lumii poezia
când n-am să mai știu
sunt viață ori sunt și am fost
numai visul unui alt vis

-

Copyright Mariana Fulger